

Alle disse ting hænger jo ikke sammen, medmindre den oprindelige beslutning var at aflyse mødet – kort og godt.

Og derfor må jeg, indtil jeg får andre forklaringer af statsministeren – for dem har han ikke kunnet give hidtil – tro, at statsministeren har vildledt offentligheden og Folketinget i et febrilsk forsøg på at dække sig selv. Debatten må jo så vise, hvad Folketinget siger til sådan en opførsel.

Jeg fandt et gammelt udklip frem fra en tale, der blev holdt den 30. januar 1993 af en nytiltrådt statsminister, der bl.a. sagde, at anstændighedens årti er vi begyndt på.

Efter dagen i dag og det, jeg lige har hørt fra statsministeren, må jeg konstatere, at dette årti altså præcis varede 3 år og 9 måneder.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Denne sag har vi hele tiden betragtet med meget stor alvor.

Der har været klokket i det, der har været truffet mærkværdige beslutninger, og hele forløbet har skabt tvivl om den danske holdning til menneskerettigheder. Og den har skadet Danmarks anseelse i udlandet.

Der er derfor grundlag for, at der bliver udtrykt en meget kraftig kritik af regeringens håndtering af denne sag og af den beslutning, der blev truffet den 10. oktober 1996.

Jeg vil godt derfor på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget konstaterer, at regeringens tiltrædelse af sikkerhedsmyndighedernes trusselsvurdering er regeringens ansvar, men Folketinget finder det under alle omstændigheder meget beklageligt, at regeringens beslutning den 10. oktober 1996 ikke var ledsaget af et tilstrækkelig klart alternativ, der var acceptabelt for Salman Rushdie.

Folketinget finder, at sagens håndtering derefter var kritisabel og præget af fejlskøn, bl.a. fordi den kunne skabe tvivl om Danmarks holdning til fatwaen.

På denne baggrund skal Folketinget udtale en klar kritik af det samlede forløb.

Folketinget noterer derimod med tilfredshed, at regeringen den 3. november har givet Salman Rushdie en uforbeholden undskyldning, og at

Salman Rushdie den 13. november fik overrakt Aristeionprisen under for ham fuldt acceptable former.

Folketinget udtaler sin fordømmelse af fatwaen, der dømte Salman Rushdie til døden og opfordrede til at myrde ham. Denne dom er fældet under tilsidesættelse af verdenserklæringen om menneskerettigheder og princippet om staternes suverænitet og er derfor ugyldig.

På den baggrund opfordrer Folketinget regeringen til at skærpe kampen mod fatwaen og at fastholde den linje, der er lagt, bl.a. ved ministres modtagelse af Salman Rushdie.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.»

(Dagsordensforslag nr. D 18).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Torben Lund (S):

Som vi var inde på under den netop afsluttede forespørgselsdebat om Danmarks politik over for Iran, har der ikke været forsømt nogen lejlighed til at udtrykke vores afstandtagen fra det iranske terrorregime, og de seneste års aktive politiske arbejde har også vist, at regeringen ikke ligger under for præstestyrets trusler.

Danmark har ført en kontant, kritisk dialog direkte over for Iran og har været i spidsen for at få EU-landene til i fællesskab at skærpe kursen. Statsministerens initiativ til at modtage Salman Rushdie som gæst i maj måned sidste år og det meget vellykkede arrangement i går dokumenterer, at vi åbent og uden at dukke hovedet vedstår vores afstandtagen og afviser truslerne. Det tror jeg er et meget godt udgangspunkt for debatten under denne forespørgselsdebat.

Det aktuelle begivenhedsforløb omkring de tre forfatters modtagelse af EU's litteraturpris har regeringens redegjort for i Udenrigspolitisk Nævn, i et særligt underudvalg under Udenrigspolitisk Nævn og i Det Særlige Kontroludvalg Vedrørende Forsvarets og Politiets Efterretningstjeneste. Der påhviler os som medlemmer af de tre organer en særlig tavshedspligt, som vi selvsagt alle skal respektere, også under debatten her i dag.

Alligevel er redegørelserne, vi har fået, efter min mening af stor værdi for debatten her i dag, for vi har gennem redegørelserne fået en god baggrund for at vurdere de offentlige udmel-